

kommer fra den Side, hvortil den meget ærede Minister hører. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at, dersom Forsvarssagen, særlig Befæstningsagen, er bleven trukket ned i det politiske Kjøvl, er det den meget ærede Regjering, som bærer Hovedskylden derfor. Regjeringen har ved denne Sag og ogsaa ved andre Sager ikke alene søgt at sætte sin Villie igjennem — det kan man ikke bebrejde nogen Regjering, at den gjør — men den har efterhaanden sat denne sin Villie og Gjennemførelsen af den saa høit, at Regjeringen ikke blot i en Narrække har forhindret, da det viste sig, at den ikke selv kunde magte Opgaven, at der kom andre Mænd til at forsøge, om de mulig kunde løse de Spørgsmaal, men endogaa i den senere Tid er naaet dertil: mere eller mindre bestemt at antyde, at det Tidspunkt var kommet, da den vilde sætte denne sin Villie igjennem mod Rigsdagen. En Regjering, der optræder for en Sag paa en saadan Maade, maa ikke komme med Breidelser mod Andre for, at Sagen er kommen ind i det politiske Kjøvl. Jeg kan tænke mig, at den ærede Minister har sigtet til noget Andet derved; han kan have sigtet til det, som man ogsaa hører: Der er i Grunden ikke saa meget Stemning mod dette Forslag, som det ser ud til, Modstanden mod det skriver sig væsentlig deraf, at man ikke vil gennemføre denne Sag under den nuværende Regjering. Men for saavidt man ser paa denne Sag paa den Maade, forekommer det mig underligt, at Regjeringen, der altsaa veed, at den staar som en Hindring for denne Sags Gjennemførelse, bliver staaende som en saadan Hindring Aar efter Aar. Nu tror jeg ganske vist, at denne Opfattelse i og for sig er feilagtig. Naar man stemmer imod, modsætter sig det nuværende Forslag, gjør man det ganske vist af andre Grunde, end fordi den nuværende Regjering sidder ved Roret. Jeg tror ganske vist, at en ny Regjering vil være i Stand til at løse det Spørgsmaal, men paa en anden Maade, end det er foreslaaet her. Jeg veed i hvert Fald ikke noget Exempel paa, at der fra det andet Things Side foreligger nogen Udtalelse om, at under andre Forhold vilde man gaa til et befæstet Kjøbenhavn, under andre Omstændigheder vilde man stemme for dette Forslag.

Jeg kjender intet Saadant; jeg tror heller ikke, at der fra Mindretallets Side her i Salen nogensinde er antydet noget Saadant. Vi have i alt Fald ikke antydet det i den Betænkning, som foreligger. Vi give ganske fort de, ikke politiske men rent saglige, Grunde, der for vort Bedkommende maa føre til at stemme mod Forslaget. Vi have gjort opmærksom paa, at det er i finansiel Henseende et uoverkommeligt Forslag. Det kan maaske ikke være saa let at faae en klar Oversigt over, hvad Kjøbenhavns Befæstning med dertil hørende andre Ting vil koste i Alt. Vi have i vor Mindretalsbetænkning nævnt 80 Millioner i Henhold til en Udtalelse fra den høitærede Krigsminister, og det stemmer jo ganske med, hvad Ministeren for nogle Aar siden angav i en Skrivelse til Folkethingets Udvalg, som behandlede den samme Sag; men der er for mig ingen Tvivl om, at skulde man have Fæstningen gennemført med alle de Konsekvenser, som deraf vilde følge, vilde man komme ganske betydeligt høit op. Tal, som vi have for os, i Forbindelse med Tal, som ere komne fra den høie Regjering, gjøre det indlysende, at den samlede Befæstning af Kjøbenhavn til Land og Søfiden vil efter det foreliggende Forslag koste omtrent 54 Millioner. Desuden er forlangt til Flaadens Udvidelse een Gang for Alle 8,800,000 Kr.; videre forudsættes der anvendt efter Bevillinger paa de aarlige Finanslove 12,400,000 Kr. Endvidere have vi behandlet her i Thinget Forslag til Lov om Forandring i Søværnets Ordning, der vil medføre en Udgift af 200,000 Kr. aarlig, hvilket altsaa, anslaaet til 4 pCt., vil svare til en Udgift en Gang for Alle af 5 Millioner Kroner. Derved naae vi allerede de 80 Millioner Kroner. Men der har tidligere været bragt adskillige andre Ting i Forslag, og jeg er ikke klar over, hvor meget af dette Regjeringen nu har frasaget, og hvor meget den senere venter at kunne gennemføre, i hvert Fald foreslaa. Det blev saaledes, da Sagen blev forelagt i Samlingen 1882—83, angivet, at denne Fæstnings Gjennemførelse vilde medføre Forandringer i Hærloven, der vilde løbe op til omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, hvilket kapitaliseret vil svare til $12\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og man anslog den Gang til Bedligholdelse af disse Foretagender vistnok overmaade lavt 100,000 Kr.